

F. Lønmodtagernes Investerings- og Udbyttefond.
G. Administration og omkostninger.

A. Lønmodtagerkapitalens tilvejebringelse.

Kapitalen tilvejebringes ved bidrag fra arbejdsgivere, som beskæftiger lønmodtagere, for hvem der skal betales ATP-bidrag. Bidragene betales i forhold til den samlede A-indkomst, som disse arbejdsgivere udbetaler. Ved dette system baseres bidragene på arbejdsindsatsen, og opbygning af et specielt register undgås, fordi ordningen kan administreres på grundlag af oplysningerne i allerede eksisterende registre, nemlig ATP og kildeskattedirektoratet. Dette indebærer, at visse arbejdsgivere ikke kommer til at yde bidrag. Det drejer sig dels om arbejdsgivere, som udelukkende beskæftiger lønmodtagere, som ikke er omfattet af ATP, og dels om arbejdsgivere som alene beskæftiger lønmodtagere, hvis aflønning er B-indkomst.

Der foreslås en etapevis igangsættelse af bidragsbetalingen, således at bidraget for 1975 skal udgøre $\frac{1}{2}$ pct. af de pågældende arbejdsgivers udbetalte A-indkomst, stigende med $\frac{1}{2}$ pct. årlig, til bidraget i 1984 udgør 5 pct.

I bilag 1 er ud fra visse forudsætninger foretaget en opstilling af bl. a. den sandsynlige udvikling af størrelsen af bidragene til fonden. Det fremgår heraf, at bidraget for 1975 vil andrage ca. 0,6 mia. kr., svarende til en lønsom på 115 mia. kr., og i 1984 ca. 12,5 mia. kr., svarende til en lønsom på 250 mia. kr.

Det anses af administrative grunde for nødvendigt i hvert fald i en indkørsperiode at arbejde med årlige indbetalinger — første gang i begyndelsen af 1976 — fra de enkelte arbejdsgivere. Også hensynet til den administrative belastning af arbejdsgiverne synes at tale for årlige indbetalinger. Skulle afgørende modstående hensyn vise sig, må det på et senere tidspunkt overvejes, om en ordning med a conto indbetalinger for kortere perioder bør gennemføres.

B. Lønmodtagerkredsen.

Som tidligere nævnt har det som udgangspunkt været ønskeligt, at samtlige lønmodtagere får del i ejendomsretten til lønmodtagerkapitalen. Også på dette område tilsiger administrative hensyn imidlertid visse begrænsninger. Det er valgt som udgangspunkt at benytte det bestående ATP-lønmodtagerregister til afgrænsning af lønmodtagerkredsen. Ordningen kommer derfor ikke til at omfatte de grupper, for hvem der ikke betales ATP-bidrag. Det drejer sig navnlig om lønmodtagere under 18 år og over 66 år samt lønmodtagere med under 15 timers ugentlig beskæftigelse.

C. Lønmodtagernes ejendomsret til kapitalen.

Den samlede lønmodtagerkapital ejes efter forslaget af lønmodtagerne i fællesskab.

Andelsbeløbene opgøres for hvert enkelt kalenderår på følgende måde:

Summen af samtlige arbejdsgiverbidrag for det pågældende år med fradrag af årets administrationsudgifter divideres med antallet af andele. Af praktisk administrative grunde er det i forslaget valgt alene at skelne mellem hele og halve andele samt at fastsætte en undergrænse, således at meget lav beskæftigelsesgrad ikke giver grundlag for at opnå andel. Hel andel opnås af lønmodtagere, for hvem der i et kalenderår til ATP er (eller skulle have været) indbetalt et beløb svarende til mindst 32 hele ATP-ugebidrag. Halv andel opnås tilsvarende på grundlag af mindre end 32, men dog mindst 16 ugebidrag. Med disse grænser ville der for året 1971 være blevet tale om ca. 1,3 mill. hele andele, ca. 0,35 mill. halve andele, medens ca. 0,3 mill. lønmodtagere under ATP-ordningen ikke ville have haft ret til andel.

Hver berettiget lønmodtager får tilsendt et bevis (fondsbevis) med angivelse af andelsbeløbets størrelse og lydende på navn. Beviserne udstedes i serie for det enkelte år (serieåret).

Indtægterne (renter, aktieudbytter m.v.), af den samlede lønmodtagerkapital med regulering for realiserede gevinster og konstaterede tab, godskrives én gang årligt alle fondsbeviser i forhold til deres pålydende med tillæg af tidligere foretagne godskrivninger. Det er tanken at give meddelelse om godskrivningernes størrelse ved hvert år at tilsende den enkelte lønmodtager en kontoudskrift.

Fondsbevisernes pålydende og de godskrevne beløb er lønmodtagernes personlige ejendom. For at opnå den tilstræbte kapitalopsparing foreslås en 7-årig bindingsperiode, dog med adgang til indløsning efter det fyldte 67. år, ligesom de forfalder til betaling ved ejerens død. Endvidere foreslås det, at fondsbeviser og godskrivninger ikke kan sælges eller pantsættes.

Beløbene kan opsiges til udbetaling efter bindingsperiodens udløb eller efter ejerens fyldte 67. år. Ved udbetaling beskattes beløbet med en fast procent. Om beskatningen henvises til det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om afgift ved indløsning af fondsbeviser, hvorefter beskatningsprocenten er 35, idet der dog ved en frivillig binding ud over 7-års perioden på mindst 5 år kun beskattes med 25 pct.

D. Lønmodtagerkapitalens anbringelse.

Hovedsigtet med anvendelsen af lønmodtagerkapitalen er som nævnt, at den skal anbringes som